

پندار

ریچارد باخ
ترجمه لادن جهانسوز

پندار
ریچارد باخ
ترجمه لادن جهانسوز
لایه ۱۹۷۴۲۸۸ - تولید ۱۹۷۱۲۸۸

پندر

پس از انتشار داستان جاناتان مرغ دریایی، سوالی را بیش از یک بار
شنیده بودم:

– ریچارد، اثر بعدی تو چیست؟ پس از جاناتان، چه خواهی نوشت؟
در آن دوران، پاسخ می‌دادم که مجبور نیستم چیزی حتاً کلمه‌ای را
بنویسم، چرا که کتاب‌هایم، همه‌ی آنچه را که می‌خواستم، گفته بودند و این که
پس از مدتی قطحی، ماشین وجودم در حال جان‌گیری مجدد بود و از این
جور چیزها، بسیار لذت‌بخش بود که مجبور نباشم، تا نیمه‌های شب کار کنم.
هنوز هم، در هر تابستان و یا هر وقت دیگر که هواپیمای آنتیک خود را
بیرون آورده و در مراتع سبز و دریاگونه‌ی می‌دوسست امریکا، مسافران را برای
سفرهای کوتاه سه دلاری به پرواز در می‌آورم، تنش قدیمی را از نو حس
می‌کنم؛ چیزی برای گفتن مانده که هنوز آن را بازگو نکرده‌ام.
هیچ از نوشتن لذت نمی‌برم. آنجا، در تاریکی اگر قادر باشم که به ایده‌ای

چیزی درباره‌ی این رویدادها وجود دارد که برای به یاد آوردن آن به اینجا آمده‌اید. من چنین اندیشه‌ای را برمی‌گزینم و فکر می‌کنم که مسیحیان من در بعد دیگری به سر می‌برد و به هیچ روحی خیالی نیست. هر دوی ما را نظاره می‌کند و به خاطر جالب بودن این رویداد، به روشنی که ما آن را طرح ریزی کردی‌ایم، که رخ دهد، بر ما می‌خندد.

ریچارد باخ

پشت کنم و یا از گشودن دری به سوی آن امتناع ورزم، هرگز دست به قلم نخواهم برد. اما گاه، انفجار مهیب دینامیتی از شیشه و آجر و تراشه‌های در حال پرواز در دیوار رویه‌رویی رخ می‌دهد و شخصی که با احتیاط از روی خردش شیشه‌ها عبور می‌کند، گلوی مرا به چنگ می‌آورد و به نرمی می‌گوید:
- تا وقتی که مرا با واژه‌ها برکاغذ نیاوری، اجازه نمی‌دهم بروی.
چنین بود که من پندار را ملاقات کردم.

حتا زمانی که در میدوست، به پشت دراز می‌کشیدم و بخار کردن ابرها را تمرین می‌کردم، نمی‌توانستم، داستان را از ذهنم دور کنم... چه می‌شد شخصی که واقعاً در این باب مناسب بود، از راه می‌رسید، کسی که قادر بود به من بیاموزد که جهان من چگونه می‌گردد و چطور می‌توان آن را به تسلط درآورد. چه می‌شد اگر می‌توانستم فردی متعالی و کمال یافته را ملاقات کنم... چه می‌شد اگر یک سیدارتا یا یک مسیح با نیروی مسلط بر پندارهای جهان به عصر ما قدم می‌نماد، چون او واقعیت پنهان آن‌ها را می‌شناخت. و چه می‌شد اگر خود من با او دیدار می‌کردم، در حالی که هوای پیمایی را می‌راند و با من در مرغزاری فرود می‌آمد. از چه چیز سخن می‌گفت و چه شکلی بود.

شاید او شبیه به مسیحیان رهایی‌بخش نقش شده بر صفحه‌های روغنی و لکه‌دار دفتر روزانه‌ی من نباشد، شاید او از آنچه که در این کتاب نوشته شده، سخنی نگوید. اما این‌ها، چیزهایی است که این یگانه برایم بازگو کرد.
- هر چه راکه ما در فکر خویش نگه می‌داریم، به زندگی مان جذب می‌کنیم.

به عنوان نمونه؛ اگر این مسئله حقیقت دارد، پس به هر حال دلیلی وجود دارد که من و شما، خویشتن را به این لحظه از زمان فراخوانده‌ایم. شاید در رابطه با کتابی که در دست دارید هیچ تصادفی وجود نداشته باشد؛ شاید